

[Ministeren for offentlige arbejder]

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Med hensyn til min besvarelse af hr. Groves spørgsmål i folketinget den 8. februar 1978 skal jeg henvise til folketingets forhandlinger sp. 5962-5967, hvoraf det klart fremgår, at jeg i tilslutning til besvarelsen af det direkte stillede spørgsmål tillige direkte adspurgte bekræftede, at SAS efter udløbet af tidsfristen for den første licitation havde afgivet et tilbud, der var anderledes.

Som jeg allerede har oplyst over for hr. Grove og i øvrigt også har oplyst under samråd med udvalget om offentlige arbejder, var SAS' ændrede tilbud blot én af flere faktorer i form af supplerende oplysninger og forslag fra flere af tilbudsgiverne, som, uanset at de først fremkom efter tilbudsfristens udløb, var medvirkende til, at jeg måtte anse det for rimeligt og velbegrunderet at lade licitationen gå om.

En anden medvirkende omstændighed, hvorom jeg også tidligere har oplyst, var den, at flere af de oprindelige tilbud ikke var afgivet i overensstemmelse med udbudsbetingelserne.

Afgivelse af oplysninger herudover, der kunne indebære offentliggørelse af enkeltheder om indholdet af konkrete tilbud, har jeg ikke anset for at harmonere med den igangværende procedure, og jeg kan da også oplyse, at adskillige af tilbudsgiverne i forbindelse med den anden licitation udtrykkeligt har tilkendegivet en forventning om, at deres tilbud behandles med størst mulig fortrolighed.

Grove (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Nu har denne sag om den toldfri butik i Kastrup lufthavn jo fundet sin løsning, og ministeren har, vel godt hjulpet af folketinget, truffet den rigtige beslutning. Men denne sag efterlader for mig at se to principielle spørgsmål, som regeringen og ministeren for offentlige arbejder stadig væk skylder os svar på.

Det første spørgsmål var det, ministeren næsten undlod at besvare her i dag. Jeg mener, at skal vi i fremtiden have noget ud af de spørgsmål, vi rejser her i folketingssalen, så skal det ikke være et ping-pong mellem minister og spørger, hvor spørgeren på forhånd kender svarene og skal presse dem ud

af ministeren. Det var jo det, der skete sidste gang. Havde jeg ikke på forhånd vidst, at der havde fundet en samtale sted imellem ministeren og SAS, havde jeg aldrig fået det svar frem fra ministeren, og det er et alvorligt tillidsspørgsmål, der her kan blive resultatet.

Det andet spørgsmål, denne sag kan give anledning til, er: vil ministeren i fremtiden i sin administration af sit ministerium leve op til de høje krav om etik og moral, som ministeren og hans parti specielt stiller til erhvervslivet, til de mindre erhvervsdrivende? Ministeren og hans parti er altid klar til at iværksætte kontrolforanstaltninger, forbrugerbudsmand, priskontrol, klagenævn osv. for strengt at håndhæve de høje moralske og etiske krav over for denne del af befolkningen. Skal vi have tillid til ministeren i fremtiden, må vi naturligvis kræve, at ministeren selv lever op til kravene om etik og moral og ikke alene hænger sig i juridiske spidsfindigheder.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg vil for det første sige om dette med at nå frem til en tilfredsstillende løsning godt hjulpet af folketinget, at jeg i dag over for trafikudvalget har givet en orientering om fremgangsmåden og derunder meddelt, at det, som førte frem til valg af Sterling Airways, var en gennemgang af den anden licitation, hvor man gennemgik hvert enkelt tilbud og ud fra den ene eller den anden vurdering omkring de enkelte tilbudsgivere nåede frem til, at den, der burde have forpagtningen, var Sterling Airways. Det understreger, at hvad enten det var den første eller den anden licitation, der lå til grund, var resultatet det samme, men det skete altså på det grundlag, jeg her har nævnt.

Dernæst vil jeg sige, at jeg kan ikke acceptere den udlægning, som hr. Grove her kommer med. Jeg kan forstå, at hr. Grove mener, det var forkert af mig, at jeg ikke i tilslutning til hr. Groves spørgsmål sidste gang gav meddelelse om, at der havde været afholdt et møde med SAS.

Som jeg allerede var inde på i mit første svar, var der tale om, at ikke bare SAS, men også andre efter fristens udløb henvendte sig. Der har været tale om møder, telefonopringninger osv., ikke med mig, men mellem mine